

НИКОЛА ВАПЦАРОВ
ЗОРА

chitanka.info

Зора. Събужда се града.
Сиренен вой.
След туй покой
и пустота...
Това е може би минута,
о, не минута,
то е миг.
И после пак отново тътен.
Денят разгонва с слънчев щик
стадата черни на нощта.
Зора.
Събужда се града...

Събуждаш се тогаз и ти
от своя сън.
Отвън —
сирените надуват
прегракналите си гърла.
Денят във стаята нахлува
през помътнените стъкла.
И ти неволно се усмихваш
на тази бодра светлина,
която тъй упорно плиска,
шуми в зелените листа.
И тръгваш. Накъде?
Не знаеш.
Вървиш към непознат завод,
защото там остави всичко,
остави целия живот.
Ти чувстваш — още маховика
облъхва те с приятен хлад,
сирените — те тебе викат,
те непрестанно те зоват.
Но где? На — пътя е заприщан:
навред затворени врати...

*В гърдите ти, като в огнище,
като в вулкан, протест дими.
Разбираш цялата нелепост
на този див, объкан свят
и тръгваш като вълк напреко
със твърди стъпки. А зад теб
ти чувстваш здраво как напират,
обгръща със ръце града
метежен порив. И разбираш:
— Зора. Събужда се света.*

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.